

alle
mann
en
zijn
onno
zelaar
s

Mark
Coenen

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

Opgedragen aan
mijn zoons Kasper, Jules en Daan (†)
en hun zussen Charlotte en Billie

voor wie is dit boek bestemd?	9
alle mannen zijn...	17
eigen onnozelaar eerst	23
De jaren stillekens	29
Moederskindjes	42
De erfenis der vaderen	49
Mannen worden ouder(s)	62
De Geloof, Hoop en Liefde Show	84
Uren van verwondering: odes en portretten	99
onnozelaars naar de top	143
Mannen maken plannen	146
Heer, waarom sporten wij?	153
Et ma femme pense que je m'amuse	168
Monte Corona	183
iedereen onnozelaar	223
Tony S. en Ehud L.	224
Vrouwenhaat met Jordan P.	239
De vergeten vagina van Carl S.	247
Thierry B. & co. in Macho City	262
zijn alle mannen onnozelaars?	283
Dank	301
Literatuurlijst	302

Late Fragment

And did you get what
you wanted from this life, even so?
I did.
And what did you want?
To call myself beloved, to feel myself
beloved on the earth.

Raymond Carver

**voor wie
is dit boek
bestemd?**

Voor iedereen die het wil lezen – zo commercieel ben ik wel.
Zij die *Italië voor idioten* met een vergrootglas en een pincet
gelezen hebben, zullen voorzichtig opmerken dat ik deze zin
– zo commercieel ben ik wel – al gebruikt heb.

Ze hebben gelijk: ik héb die al gebruikt.

Het is niet omdat de titel van een boek verandert, dat de schrij-
ver ervan dat doet.

Voor de rest zijn het allemaal nieuwe zinnen, of het scheelt niet
veel.

De alweer aandachtige lezer zal opmerken dat hij sommige fraaie
frasen en monumentale metaforen al las in het staatsblad voor
intellectuelen en zij die daarvoor willen doorgaan, gesticht in
1978: de krant *De Morgen*.

Dat klopt alweer.

Recuperatie van oude materialen gebeurt niet alleen in het
containerpark.

Wie bedoelt u met: iedereen die het wil lezen?

Iedereen, eigenlijk. Zo commercieel ben ik wel (zie boven).

Wat zegt u tegen de schaarse criticasters die, zij het met een aar-
zelend kraakje in hun stem, flink poneren dat ze het niet willen
lezen en het nooit zullen lezen, wat denkt die Coenen wel?

Dat zij een kans missen tot zelfinzicht, soms begeleid door een
bevrijdende lach.

Voor de mannen die vrezen uitgelachen te worden door hun
vrouw omdat ze het boek lezen, is er gratis camouflerend kaft-
papier beschikbaar in de boekhandel waarvan u het betreft.

U kunt het boek ook lezen op de wc, de plek waar u volgens uit-
gebreid onderzoek, ook bij mezelf, als man het liefste zit: het
is zo geschreven dat u tijdens de productie van gemiddeld één
krachtige boodschap genoeg energie krijgt om de jungle van

de huiskamer weer met verlichte tred te betreden.
Uw probleem helemaal oplossen kan dit boek niet: dat kan alleen de dood.

De kans is evenwel groot dat u dit boek gekregen hebt van uw vrouw, die als door een bliksemschicht van haar paard geslagen werd toen zij de titel zag, en dacht: dat moet die onnozelaar van mij lezen, eindelijk een schrijver die ons begrijpt.

Hoe ziet de gemiddelde lezer van dit boek eruit?

Het zijn mensen van alle leeftijden, zij het dat die van Generation Z in de minderheid zijn, maar die kunnen het kopen voor hun ouders.

Nodig is over een leeftijd te beschikken waarop je reeds wat rake klappen van het leven hebt gekregen zonder echt onderuit gegaan te zijn.

De snelsten onder jullie beginnen dra aan hun eerste, maar zeker niet laatste midlifecrisis.

De aankoop van racefietsen is op die leeftijd ook het hoogst: door wat mankementen aan de ligamenten en lage rugpijn van te veel bureauwerk worden andere sporten steeds moeilijker.

Er is niets erger dan een uitgezakte burgerman op zaterdagmiddag te zien hobbelen achter een ongrijpbare bal.

Ook de vierhonderd meter horden is op die leeftijd voor de meesten al een lachwekkende en onhaalbare ambitie.

Dat heb je niet op de fiets, waarop je in je uppie je eigen tempo kunt bepalen en redelijk makkelijk je gebrek aan conditie kunt verbergen.

Als je tenminste niet op zondagochtend gaat racen met de andere fietsgekken, allemaal gehuld in dezelfde spuuglelijke, door de plaatselijke beenhouwer gesponsorde truitjes, want daar loop je als ongetrainde een grote kans op een hartklap.

Dat zijn dus allemaal mannen. Maar is dit boek ook voor vrouwen bestemd?

Zeker.

De vrouw, die van bij de geboorte denkt het gelijk aan haar kant te hebben en daar gelijk in heeft, kan in dit boek de bevestiging vinden van haar stelling dat de man begint als kind, evolueert naar een groot kind en op het einde weer een kind is: alleen de maat van de pampers aan het begin en op het einde van het leven verschilt.

Het kan ook gebruikt worden als discussiestof bij uitjes met de meiden, waar na een eerste glaasje Chardonnay elkaars mannen op elkaars rooster worden gelegd om ritueel geflambeerd te worden.

Mannen gaan in therapie bij een therapeut, vrouwen bij elkaar.

Is alles wat in dit boek staat echt gebeurd?

Nee. Maar toch veel.

Is het allemaal waar wat u schrijft?

In *a galaxy near and nearby* zeker wel: namelijk de mijne.

Lezers van andere gezindten zullen het boek al snel in de vuurkorf smijten en ritueel verbranden terwijl ze een liedje zingen uit de tijd van hun studentenclub, die lang geleden de bakermat was van een politieke partij die werkelijk níets gelooft van wat ik hier poneer.

Zijn alleen mannen onnozelen of telt dat ook voor de andere aardbewoners?

Iedereen is een onnozelaar. Laat ons daar voor het gemak al van uitgaan.

Grote stappen, snel thuis.

Dat is ook intuïtief én empirisch vast te stellen, maar omdat iedereen niet alleen onnozel is, maar ook lui van geboorte, heb ik het voor ons allemaal gedaan.

Iedereen onnozel dus.

Maar aangezien ik een man ben, wilde ik mij in de eerste plaats uitspreken over mijn eigen geslacht. En mijn eigen geschiedenis.

Niet alles in dit boek is om te lachen, namelijk.

Heel veel zelfs niet, als ik erover nadenk.

Mijn volgende boek is al in voorbereiding, heet *Vrouwen zijn nog erger* en wordt uitgebracht op Moederdag 2022.

Het jaar daarna hoop ik *En de dieren zijn helemaal van de domme* boven de uitgeversdoopvont te kunnen houden.

Zo blijft een mens bezig.

Zo commercieel ben ik wel (zie nogmaals boven).

Het is niet anders dan wat de Amsterdamse boekhandelaar Ton Schimmelpennink ooit gevat debiteerde: 'Er is een hoop ellende in de wereld, maar je moet er wel oog voor hebben.'

Staan er dt-fouten in?

Ik mag het hopen!

Veel leesplezier!

INLEIDING **alle**
mannen
zijn...

Omdat mijn eerste boek, *Italië voor idioten* – aan een vierde druk toe en na anderhalf jaar nauwelijks al op tweedehands.be te vinden – qua titel lekker allitereerde, wilde ik mijn tweede vrucht, het onvolprezen prachtboek dat u nu in handen hebt, *Alle mannen zijn idioten* noemen.

Als er één idioot is die dat mag zeggen, ben ik dat wel, vond ik, in bilateraal overleg met mijzelf.

Ik ben een idioot, ik ben een man, ik ken mannen, dus zijn alle mannen idioten: de logica zelf.

Het boek moest een wonderlijke wandeling worden in het grote bange mannenbos.

De lul die wij mannen graag zijn, en niet alleen omdat we over dat lichaamsdeel beschikken.

Knipoogje hier, mopje daar, keiharde waarheid waar het moet, traantje op zijn tijd: u kent dat wel.

Toen ik dat voornemen met gepaste trots meldde aan een vriendin op Facebook, kreeg ik meteen de grijpgrage fatsoensgendarmes van Silicon Valley op mijn dak.

Kon niet, vond Zuckerberg, die ik, omdat ik zijn vehikel zo vaak gebruik, gewoon Mark mag noemen, en hij mij ook.

‘Je opmerking is in strijd met onze richtlijnen inzake haatdragend taalgebruik en uitspraken over minderwaardigheid.’ Het bericht bleek ook geruisloos en stante pede verwijderd.

Daar had ik niet van terug.

Een ongewone somberheid overviel mij, terwijl ik altijd het zonnetje in huis ben. Net zoals elke man lijd ik aan het syndroom dat ik door iedereen goed en leuk en slim en gevat wil gevonden worden, zelfs door die gabbers van 1601 Willow Road, Menlo Park, Californië.

Tot ik blij constateerde dat ik me nu eindelijk in het illustere gezelschap van Marnix Peeters bevond, de innemende maar ondanks alles sympathiek gebleven literaire reus uit Burg-Reuland wiens boektitel *Natte dozen* ook ooit vanwege de aanstootgevende titel van Facebook werd verwijderd. En maar

goed ook, want wie denkt die wel dat hij is.
Toen de volgende dag het lied *Natte voeten* van de Smurfen hetzelfde lot beschoren was, krabden ze in Amerika even in hun haar en werden de trefwoorden die beledigend zijn gewikt en gewogen. Nat mocht.
Idioot blijkbaar niet.
Het is natuurlijk een schandalige veralgemening die niet klopt: ik ken zelf al minstens drie mannen die helemaal niet idioot zijn – of niet helemaal – al heeft er eentje wel last van opgeblazenheid, maar dat is pas na een bak tripel.
Ironie is iets lastigs, en stel je voor dat er in de plaats van ‘mannen’ ‘vrouwen’ had gestaan, of ‘politici’, of ‘uitbaters van een bio-energetische hoeve waar de kippen het voor het zeggen hebben’: het kot zou nog kleiner geweest zijn.
En dat kot is al zo klein en politiek correct dat je snakt naar lucht en licht en een bevrijdende lach.
Maar dat was buiten de waard gerekend.
Na een eerste verwittiging dat de woorden haatdragend waren, wilde ik het algoritme kloppen door de i’s van ‘idioten’ te vervangen door sterretjes. *d*oten, dus.
Die dingen zijn slimmer dan je denkt en ik zat meteen 24 uur in het cachot.
In *Monopoly*-termen: ‘Ga direct naar de gevangenis, u mag niet langs start.’
Ik word daar dan een beetje lacherig van, maar vrienden reageerden balorig en verbijsterd en wilden meteen een mars op Californië organiseren te mijner ondersteuning.
Wat er ook van zij: Facebook heerst en dicteert, en de klant die in ruil voor al zijn persoonlijke data toegang krijgt tot het platform, buigt diep.
Wat een deal, denk je, tot je beseft dat je ook op betaalsites al je gegevens wegschenkt.
De nieuwe slavernij is draadloos.

Maar zolang ze de uitgeverij van dit boek niet overnemen, ben ik veilig.
Ik moest dus wat alternatieven verzinnen. Dat bleek makkelijker dan ik dacht.
Alle mannen zijn mesjogge, krankjorum, gestoord, getikt, kiere-wiet, hoorndol of mal?
Uiteindelijk werd het *Alle mannen zijn onnozelaars*.
Ook die van Facebook dus.
Zeker de Zuckerfucker.
Geen speld tussen te krijgen.
Tot ook die titel manu militari geweerd werd door de genadeloze censuurbaronnen.
Het is ook nooit goed voor die mannen.
Onnozelaars.

DEEL 1 **eigen
onnozelaar
eerst**

het zit in de familie

Ik kreeg van mijn ouders,
Van ieder mijn part;
Van vader mijn schouders,
Van moeder mijn hart

René De Clercq